

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Svk/18/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5022200019
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Berthotyová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:5022200019.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD., v právnej veci žalobcu: Združenie domových samospráv, o.z., so sídlom Rovniankova 1667/14, 851 02 Bratislava, IČO: 31 820 174, právne zastúpený: Tkáč & Partners, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Hrnčiarska 29, 040 01 Košice, IČO: 53 929 691, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Vysokoškolákov 8556, 010 08 Žilina, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ PB KOVY, s.r.o., so sídlom Jánošíkova 264, 010 01 Žilina, IČO: 36 420 115, 2/ Mesto Čadca, so sídlom Námestie slobody 30/2, 022 01 Čadca, IČO: 00 313 971, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OOP3-2021/028315-002 zo dňa 15.11.2021, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Banskej Bystrici č. k. ZA-30S/9/2022-178 zo dňa 1. februára 2024, takto

rozhodol:

- I. Návrh na prerušenie kasačného konania sa zamietá.
- II. Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- III. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Na Okresný úrad Čadca, odbor starostlivosti o životné prostredie (ďalej aj „prvostupňový správny orgán“) bol dňa 07.09.2021 doručený zámer navrhovanej činnosti „Prevádzka na zber ostatných odpadov Čadca, Podzávoz“, navrhovateľa PB KOVY, s.r.o., Jánošíkova 264, 010 01 Žilina, IČO:36 420 115 (pozn. v tomto konaní v postavení ďalšieho účastníka konania 1/), vypracovaný podľa Prílohy č. 9 k zákonu č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon EIA“), aby správny orgán rozhodol, či sa predmetný zámer navrhovanej činnosti bude posudzovať podľa zákona EIA.

2. Predmetom navrhovanej činnosti je záujem navrhovateľa v areáli existujúceho zariadenia na zber ostatných odpadov pokračovať v činnosti zberu ostatných odpadov vyhovujúcou technickou infraštruktúrou v priemyselnej zóne Čadca, Podzávoz. Predložený zámer navrhovanej činnosti je svojimi parametrami zaradený podľa prílohy č. 8 zákona EIA do kapitoly č. 9 „Infraštruktúra“, položka č. 10 „Zhromažďovanie odpadov zo železných kovov, z neželezných kovov alebo starých vozidiel v časti B pre zisťovacie konanie bez limitu. Prvostupňový správny orgán zaslal listom č. OU-CA-OSZP-2021/004027-004 zo dňa 01.04.2021 predmetný zámer navrhovanej činnosti „Prevádzka na zber ostatných odpadov Čadca, Podzávoz“ a oznámenie o začatí správneho konania Mestu Čadca (pozn. súdu: v tomto konaní v postavení ďalšieho účastníka konania 2/) a listom č. OU-CA-OSZP-2021/004027-003 zo dňa 01.04.2021 rezortnému orgánu, dotknutým orgánom a

povoľujúcemu orgánu. Taktiež zverejnil zámer navrhovanej činnosti na webovom sídle MŽP SR: <https://www.enviroportal.sk/sk/eia/detail/prevadzka-na-zber-ostatnych-odpadov-cadca-podzavoz->, zároveň na svojom webovom sídle a úradnej tabuli zverejnil informáciu pre verejnosť v súlade s § 24 ods. 1 zákona EIA. Mesto Čadca ako dotknutá obec informovala verejnosť podľa § 23 ods. 3 zákona EIA o zámere navrhovanej činnosti na svojej úradnej tabuli od 08.04.2021 do 30.04.2021 a zároveň oznámila, kde a kedy možno do zámeru nahliadnuť.

3. Verejnosť neprejavila záujem na navrhovanej činnosti v zmysle § 24 ods. 3 zákona EIA a písomné stanovisko k zámeru podľa § 23 ods. 4 zákona EIA nedoručil v zákonom stanovenej lehote žiaden subjekt.

4. Prvostupňový orgán vydal rozhodnutie č. OU-CA-OSZP-2021/004027-009 zo dňa 04.05.2021 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým rozhodol podľa § 29 ods. 11 zákona EIA, že navrhovaná činnosť „Prevádzka na zber ostatných odpadov Čadca, Podzávoz“, uvedená v predloženej zámere, ktorá sa bude realizovať v katastrálnom území Mesta U. na parcele CKN č. XXXX, sa nebude posudzovať podľa zákona EIA. Zároveň boli predmetným rozhodnutím v súlade s § 29 ods. 13 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie uložené podmienky, ktoré majú eliminovať alebo zmierniť vplyvy na životné prostredie: - zabezpečiť dodržiavanie bezpečnostných predpisov pri manipulácii s ropnými látkami za dodržania kontroly technického stavu stavebných mechanizmov - dodržať opatrenia na zmiernenie nepriaznivých vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie uvedené v zámere v časti IV.10.

5. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že navrhovaná činnosť spočívajúca v pokračovaní zberu ostatných druhov odpadov v existujúcom zariadení za zber ostatných odpadov vyhovujúcou technickou infraštruktúrou v priemyselnej zóne Čadca Podzávoz bez požiadaviek na stavebnotechnické úpravy podlieha svojimi parametrami zisťovaciemu konaniu, avšak správny orgán konštatoval po tom, čo podrobne opísal vplyvy navrhovaného zámeru na obyvateľstvo a jednotlivé zložky životného prostredia, že Prevádzka na zber ostatných odpadov nemá charakter činnosti s produkciou významného množstva látok alebo faktorov, ktoré by mohli mať negatívny dopad na zdravotný stav obyvateľstva a významný vplyv na zložky životného prostredia dotknutého územia tiež vzhľadom na jej umiestnenie v krajine a vzdialenosť ľudských obydlií. Prevádzkovanie zariadenia na zber ostatných odpadov vzhľadom na charakter, rozsah činnosti, únosné zaťaženie a význam očakávaných vplyvov nepriináša do územia produkciu emisií, ktoré by viedli k prekročeniu environmentálnych noriem kvality životného prostredia a zaťažili obyvateľov mesta Čadca.

6. Zo zhodnotenia predpokladaných vplyvov navrhovanej činnosti vyplýva, že sa nepredpokladá vznik významných negatívnych dopadov na obyvateľstvo a vznik významných nepriaznivých vplyvov na zložky životného prostredia dotknutého územia, ktorú by bolo potrebné ďalej posudzovať podľa zákona EIA.

7. Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov (ďalej aj ako „žalovaný“) rozhodnutím č. OU-ZA-OOP3-2021/028315-002 zo dňa 15.11.2021 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“) podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie Združenia domových samospráv, o. z., Rovniankova 1667/14,85 102 Bratislava (ďalej aj ako „odvolateľ“ alebo „žalobca“) zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

8. Žalovaný sa plne stotožnil s posúdením navrhovanej činnosti prvostupňovým správnym orgánom a v konaní prvostupňového správneho orgánu nezistil také porušenie hmotného alebo procesného práva, pre ktoré by bolo potrebné odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Z vykonaného zhodnotenia predpokladaných vplyvov navrhovanej činnosti v etape vypracovania zámeru správny orgán nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by boli v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu životného prostredia, alebo ktoré by v závažnej miere ohrozovali životné prostredie a zdravie obyvateľov, ktoré by bolo potrebné ďalej posudzovať podľa zákona EIA.

II. Konanie pred správnym súdom

9. Včas podanou žalobou zo dňa 14.01.2022 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Žalobca uviedol, že napadnutým rozhodnutím bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia a žalobca má v konaní postavenie zainteresovanej verejnosti. Namietal, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia (§ 191 ods. 1 písm. c/ SSP); napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov (§ 191 ods. 1 písm. d/ SSP); skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu (§ 191 ods. 1 písm. f/ SSP) a v konaní došlo zároveň aj k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej (§ 191 ods. 1 písm. g/ SSP).

10. Žalobca s poukazom na ust. § 20a, § 29 ods. 13 a 24 ods. 4 zákona EIA namietal, že podmienky rozhodnutia podľa § 29 ods. 13 a resp. § 37 ods. 5 zákona EIA vyplývajúce zo stanovísk verejnosti neboli zapracované medzi záväzné environmentálne opatrenie buď vôbec alebo len nedostatočne. Následne nebolo náležite vysvetlené, prečo opatrenia navrhované žalobcom neboli uložené v zmysle § 20a zákona EIA. Medzi podmienky rozhodnutia je potrebné uviesť také opatrenia, ktoré priamo zo zákonov nevyplývajú, ale chráni sa nimi niektorý environmentálny záujem podľa osobitných zákonov. Vo výrokovej časti má prvostupňový orgán zákonnú povinnosť určiť konkrétne zmierňujúce podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie. Zo znenia citovaného ustanovenia vyplýva, že nemusí uviesť len podmienky vyplývajúce zo stanovísk dotknutých orgánov alebo dotknutej verejnosti.

11. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 29.07.2022 uviedol, že po preskúmaní obsahu žaloby zotrúva na svojom rozhodnutí, vydanom v súlade so zákonom. Odôvodnenie predmetného rozhodnutia je v súlade s § 47 ods. 3 Správneho poriadku a vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu v súlade s § 32 ods. 1 Správneho poriadku. Námietky a skutočnosti uvádzané v žalobe považoval za nedôvodné a účelové.

12. Správny súd napadnutým rozsudkom žalobu podľa § 190 SSP zamietol ako nedôvodnú.

13. K námietkam nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov uviedol, že vyhodnotil uvedenú námietku ako nedôvodnú.

14. Vzhľadom na všeobecnú formuláciu žalobnej námietky správny súd rovnako len vo všeobecnej rovine konštatoval, že odôvodnenie rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa obsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované v cit. ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku v nadväznosti na cit. ust. § 64 zákona EIA. V odôvodnení rozhodnutia správne orgány uviedli, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami boli vedené pri hodnotení dôkazov, ako použili správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodovali a ako sa vyrovnali s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

15. Zámer navrhovanej činnosti „Prevádzka na zber ostatných odpadov Čadca, Podzávoz“ v k. ú. Mesta Čadca, ktorej účelom je pokračovanie v činnosti zberu nie nebezpečných odpadov v existujúcom zariadení na zber nie nebezpečných odpadov s vyhovujúcou technickou infraštruktúrou v priemyselnej zóne mesta Čadca, miestna časť Podzávoz, bez potreby nových stavebnotechnických zásahov alebo úprav areálu určeného na zber kovových odpadov, uvedená v oznámení o zámere navrhovanej činnosti, podlieha svojimi parametrami zisťovaciemu konaniu, ktoré prvostupňový správny orgán vykonal podľa § 29 zákona EIA. Na základe komplexného posúdenia vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie dotknutého územia a obyvateľstvo bolo konštatované, že navrhované využitie krajinného priestoru pre pokračovanie prevádzky na zber nie nebezpečných odpadov je v súlade s krajinnookologickými limitmi a podmienkami legislatívy v oblasti ochrany a tvorby životného prostredia a ochrany zdravia obyvateľstva. Posúdenie zámeru bolo vykonané s ohľadom na jeho umiestnenie, charakter, kapacitu, rozsah vo vzťahu k predpokladaným vplyvom na jednotlivé zložky životného prostredia a zdravia obyvateľstva. Po preverení skutkového stavu bolo konštatované, že v zámere boli uvedené všetky podstatné predpokladané vplyvy navrhovanej činnosti na jednotlivé zložky životného prostredia a zdravia obyvateľov. Dotknuté orgány a povoľujúce orgány nepoukázali na prípadné zhoršenie kvality zložiek životného prostredia a podmienok ochrany verejného zdravia. Z vyhodnotenia neboli zistené skutočnosti, ktoré by bránili realizácii navrhovanej činnosti po akceptovaní a zapracovaní pripomienok a realizácii navrhovaných opatrení. V procese neboli identifikované také nedostatky alebo neurčitosti, ktoré by bránili v definovaní vplyvov. V rozhodnutí zo zisťovacieho konania orgán štátnej správy uviedol, že informácie použité v zámere boli dostatočné na to, aby bolo možné rozhodnúť podľa zákona EIA. Prvostupňový správny orgán na základe komplexných výsledkov zisťovacieho konania, t. j. kritérií uvedených v prílohe č. 10 zákona EIA, prihliadnuc na doručené stanoviská a informácie zo zámeru, rozhodol, že predmet zisťovacieho konania sa nebude posudzovať podľa zákona EIA.

16. Správny orgán prvého stupňa aplikujúc v rozhodnutí vydanom v zisťovacom konaní zrozumiteľne odôvodnil dôvody, pre ktoré zámer navrhovanej činnosti sa nebude posudzovať podľa zákona EIA a uložil aj zmierňujúce opatrenia. Odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa reflektuje na požiadavky zákona EIA. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že prvostupňový orgán sa dostatočne preskúmateľným spôsobom vysporiadal so všetkými v zisťovacom konaní včas vznesenými pripomienkami a námietkami. Rovnako tak preskúmané rozhodnutie žalovaného reaguje na všetky v odvolacom konaní uplatnené odvolacie námietky žalobcu a zrozumiteľne sa s nimi vysporadúva. Správna úvaha oboch správnych orgánov obsahuje dostatočný počet myšlienkových premostení a logických úvah a vysvetlení vzťahu medzi aplikovanými normami a zisteným skutkovým stavom. Je možné konštatovať, že odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa ako aj žalovaného dáva presvedčivú a porozumiteľnú odpoveď na v konaní posudzované relevantné otázky.

17. K námietke, že v napadnutom rozhodnutí žalovaného absentuje akákoľvek vlastná správna úvaha a že žalovaný neprihliadol a nevyhodnotil všetky stanoviská doručené v priebehu konania, náležite sa nevysporiadal s pripomienkami žalobcu, správny súd s poukazom na vyššie uvedeného vyhodnotil aj túto námietku za nedôvodnú, všeobecnú a nemajúcu oporu v odôvodnení tak prvostupňového rozhodnutia ako aj napadnutého rozhodnutia.

18. Správny súd poznamenal, že pripomienky, ktoré vznesol žalobca v rámci odvolacieho konania ako dotknutá verejnosť, jednak boli uplatnené po lehote v zmysle § 23 ods. 4 v spojení s § 29 ods. 4 zákona EIA (žalovaný v napadnutom rozhodnutí zmienil nesprávne § 29 ods. 9 zákona EIA, ktoré sa vzťahuje k zmene navrhovanej činnosti podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona EIA, a nie k navrhovanej činnosti podľa § 29 ods. 1 písm. a) zákona EIA, ako v predmetnej veci, uvedené však nemalo vplyv na zákonnosť rozhodnutia, keďže pripomienky žalobcu boli vznesené až v odvolacom konaní) a zároveň nezohľadňovali konkrétne okolnosti prípadu, neboli determinované zmenou navrhovanej činnosti a daným územím, žiadne odôvodnené konkrétne obavy alebo predpoklady konkrétnych negatívnych vplyvov na životné prostredie, ktoré by mohli vzniknúť navrhovanou činnosťou, neboli žalobcom vznesené.

19. V predmetnej veci podľa správneho súdu zo strany správnych orgánov nedošlo k porušeniu žalobcom namietaných skutočností, keďže správne orgány jednoznačne podrobne hodnotili zámer navrhovanej činnosti a jeho dopady na jednotlivé zložky životného prostredia a ochranu zdravia obyvateľstva.

20. Vyjadrenie nesúhlasu žalobcu s tým, ako sa žalovaný vysporiadal s odvolacími námietkami žalobcu, nespôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Správny súd poukázal na to, že v prvostupňovom rozhodnutí správny orgán uviedol, ako rozhodol o jednotlivých námietkach a pripomienkach účastníkov konania, obdobne aj z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného je zrejmé, že pripomienky žalobcu v odvolaní uviedol a aj úvahy, ako sa s nimi vysporiadal.

21. Žalobcom uplatnené námietky nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia žalovaného i prvostupňového rozhodnutia okrem toho, že majú všeobecný charakter, nemajú ani oporu v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a rozhodnutia žalovaného, a preto ich správny súd vyhodnotil ako nedôvodné.

22. Pokiaľ sa chce účastník úspešne domôcť svojho nepopierateľného práva na riadne odôvodnenie správneho rozhodnutia, nestačí tvrdenie o nedostatočnom odôvodnení, ale účastník musí uviesť svoju konkrétnu argumentáciu, ktorá preukázateľne bola v konaní vznesená a na ktorú nedal správny orgán žiadnu odpoveď.

23. V správnom konaní podľa správneho súdu vo veci nedošlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu ani k porušeniu ustanovení o konaní pred orgánmi verejnej správy, ktoré by mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej.

III. Kasačná sťažnosť a vyjadrenie k nej

24. Proti rozsudku správneho súdu podal v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP.

25. Sťažovateľ v rámci sťažnostných bodov namietal predovšetkým, že:

- rozhodnutie NSS SR sp. zn. 6Svk/14/2021 je dôsledkom zjavne diskriminačného partikulárneho prameňa vzťahujúceho sa výlučne na sťažovateľa. Je voči nemu vedená systematická diskriminačná antikampaň štátu, ktorú podrobnejšie opísal v bodoch 2 až 7 kasačnej sťažnosti;
- správny súd neuviedol konkrétne ustanovenia zákona o životnom prostredí, neuplatnil legálne definície a základné zásady ochrany životného prostredia;
- správny súd neposkytol súdnu ochranu záujmom životného prostredia podľa rozhodnutia ústavného súdu II. ÚS 100/2008, absencia ustanovenia § 2 zákona EIA ako základného právneho rámca spôsobuje len formalistické preskúmanie a nie preskúmanie teleologické, hoci taký výklad vyžaduje aj čl. 152 ods. 4 Ústavy SR;
- správny súd nesprávne posúdil, aký subjekt podáva žalobu;
- pre odôvodnenie rozhodnutia v zisťovacom konaní podľa § 20a vyžaduje odôvodnenie v rozsahu väčšom ako je len vymedzené v ustanovení § 47 ods. 3 SP;
- správny súd nezistil porušenie len preto, že neaplikoval § 12 zákona o životnom prostredí, odôvodnenie rozsudku je nepreskúmateľné a súčasne svojvoľné;
- správny súd ignoroval text § 63 zákona EIA dávajúci možnosť konzultácie na celý proces a interpretoval ho len v rámci procesných lehôt daných SP;

- poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej sp. zn. ÚS 522/2021-32, ktorý správnym súdom a Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší správny súd“) pripomenul účel správneho súdnictva, ktorým je ochrana jednotlivca pred takým výkonom verejnej moci, ktorý nespĺňa atribút zákonnosti. Podľa Ústavného súdu SR nie je úlohou správneho súdu chrániť kabinetný výkon zverenej verejnej moci na strane žalovaného správneho orgánu pred verejnou kontrolou jeho pochybení;

- podľa sťažovateľa v obdobnej veci už Súdny dvor EÚ rozhodol, akým spôsobom sa má riešiť kolízia medzi právom verejnosti na priaznivé životné prostredie a medzi súkromným záujmom vedľajšieho účastníka;

- najvyšší správny súd má podľa sťažovateľa povinnosť v prípade nejasností pri aplikácii práva Európskej únie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie požiadať Súdny dvor Európskej únie o vydanie predbežného nálezu v otázkach, ktoré sa týkajú výkladu zmlúv. Preto v kasačnej sťažnosti sťažovateľ dáva žiadosť z dôvodu absencie eurokonformného výkladu aplikácie práva v oblasti posudzovania vplyvov na životné prostredie podľa zákona EIA, Smernice EIA a Aarhuského dohovoru. Žiadal preto, aby sa Najvyšší správny súd Slovenskej republiky obrátil na Súdny dvor EÚ s nasledovnými otázkami: a) Či samotná podobnosť jednotlivých podaní a žalôb sťažovateľa sú zneužívaním práva, ktoré priznáva smernica EIA verejnosti; b) Či výklad práva, ktorý aplikujú správne orgány vo vzťahu k nutnosti zverejňovania informácií pre verejnosť sú v súlade so smernicou EIA; c) Či neaplikácia prevzatých právne záväzných aktov EÚ vo veci posudzovania vplyvov na životné prostredie je v súlade s právom EÚ, d) Či nedostatočne eurokonformný výklad jednotlivých inštitútov je v súlade s právom EÚ, e) Či je možné aplikovať priamu účinnosť Smernice EIA v konaniach o posudzovaní vplyvov na životné prostredie aj vzhľadom na recepčnú normu § 66 zákona EIA, f) Či je možné aplikovať priamu účinnosť Smernice o vodách v konaniach o posudzovaní vplyvov na životné prostredie aj vzhľadom na recepčnú normu § 82 vodného zákona, g) Či pôsobia smernice ako pramene práva EÚ recipované prostredníctvom recepčných noriem vnútroštátneho práva priamo alebo ako súčasť vnútroštátneho práva alebo nepriamo, a ak pôsobia výhradne nepriamo, čo presne znamená povinnosť eurokonformného výkladu práva a aký je rozsah tejto povinnosti, h) Či je odmietnutie pripomienky zainteresovanej verejnosti výhradne len na základe absencie právneho nároku zainteresovanej verejnosti bez ďalšieho odôvodnenia v súlade s právom EÚ, i) Či výklad práva poskytnutý správnym orgánom je bližšie skutočnému výkladu práva EÚ ako výklad práva žalobcu, a to vo vzťahu k aplikácii inštitútov, ktoré majú základ v Smernici EIA ako aj ostatných relevantných záväzných aktov EÚ;

- navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec na ďalšie konanie.

26. Ku kasačnej sťažnosti sa nevyjadril žalovaný ani ďalší účastníci.

IV. Právny názor Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

27. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1 SSP, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho správneho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 31.03.2025 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

28. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že najvyšší správny súd ako súd kasačný primárne v medziach kasačnej sťažnosti preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od správnych a logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozhodnutia, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozhodnutia. S týmito sa kasačný súd stotožňuje v celom rozsahu.

29. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti sťažovateľa v prejednávanvej veci je rozsudok Správneho súdu v Banskej Bystrici č. k. ZA-30S/9/2022-178 zo dňa 1. februára 2024, ktorým správny súd zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia a postupu žalovaného, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

30. Po preskúmaní súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, kasačný súd uvádza, že prvostupňový správny orgán postupoval v súlade so zákonom. V tejto súvislosti kasačný súd odkazuje na vyčerpávajúci výklad postupu správnych orgánov v administratívnom konaní, ktorý uviedol správny súd v odôvodnení svojho rozsudku, s ktorým sa kasačný súd stotožnil.

Právne posúdenie veci kasačným súdom

31. Úlohou kasačného súdu bolo v zmysle dôvodov kasačnej sťažnosti subsumovaných pod ustanovenie § 440 ods. 1 písm. g) SSP podrobiť hodnoteniu právne posúdenie veci rozsudku správneho súdu opísaného v časti II. odôvodnenia tohto rozhodnutia.

32. Napadnutým rozsudkom správny súd zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OOP3-2021/028315-002 zo dňa 15.11.2021, ktorým odvolanie podané sťažovateľom (žalobcom) zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. OU-CA-OSZP-2021/004027-009 zo dňa 04.05.2021 Okresného úradu Čadca, ktorým rozhodol podľa § 29 ods. 11 zákona EIA, že navrhovaná činnosť, Preádzka na zber ostatných odpadov Čadca, Podzávoz“ sa nebude posudzovať podľa zákona EIA. Uvedeným rozhodnutím boli zároveň uložené podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv navrhovanej činnosti na životné prostredie. Vo výrokovej časti rozhodnutia orgán verejnej správy prvého stupňa zároveň stanovil, že ak sa zistí, že skutočné vplyvy posudzovanej činnosti sú väčšie, ako sa uvádza v zámere, je ten, kto činnosť vykonáva, povinný zabezpečiť opatrenia na zosúladienie skutočného vplyvu s vplyvom uvedeným v zámere, a v súlade s podmienkami určenými v rozhodnutí o povolení činnosti podľa osobitných predpisov.

33. Sťažovateľ postavil svoju kasačnú sťažnosť na tvrdení, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia medzi účastníkmi spornej otázky aplikácie zákona EIA.

34. Právnym posúdením je činnosť, pri ktorej sa zo skutkových zistení vyvodzujú právne závery a aplikuje sa konkrétna právna norma na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Dochádza k nej vtedy, ak sa nepoužil správny právny predpis, alebo ak sa síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne sa interpretoval alebo ak sa zo správnych skutkových záverov vyvodili nesprávne právne závery. V tejto súvislosti je vhodné uviesť, že súd musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musia smerovať k spravodlivému výsledku. Súdu prislúcha, aby sa zaoberal otázkou, či mechanická a formalistická aplikácia zákona bez ohľadu a zmysel na účel záujmu chráneného právnou normou, nemôže priniesť absurdné následky a v prípade, že tomu tak je, aby takúto interpretáciu zákona odmietol a zvolil výklad v duchu zákona.

35. Kasačná sťažnosť sťažovateľa bola do podstatnej miery formulovaná vo všeobecnej rovine, pričom jej značná časť nesmerovala adresne voči napadnutému rozsudku alebo preskúmaným rozhodnutiam orgánov verejnej správy a súvis týchto námietok s predmetnou vecou nebol sťažovateľom kvalifikovane špecifikovaný.

36. Kasačný súd považuje za dôležité zdôrazniť, že pokiaľ je dôvodom kasačnej sťažnosti tvrdenie, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, je nevyhnutné vymedziť tento dôvod tak, že sťažovateľ uvedie (nielen) právne posúdenie, ktoré pokladá za nesprávne, ale (tiež) uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. V kasačnej sťažnosti absentuje odôvodnenie, v čom spočíva vada nesprávneho posúdenia veci napadnutého rozsudku, teda zákonom upravujúcim správne súdne konanie vyžadovaný atribút (§ 440 ods. 2 SSP). Sťažovateľ vymenoval, čo správnomu súdu vytyka z hľadiska právneho posúdenia veci, konštatoval svoj nesúhlas s takýmto posúdením, avšak neuviedol žiadnu právne relevantnú argumentáciu, ktorou by dal právne posúdenie jednotlivých namietaných záverov napadnutých správnych rozhodnutí na pravú mieru obsahovo uchopiteľným spôsobom, aby z kasačnej sťažnosti bolo zrejmé, aké právne posúdenie veci bolo podľa jeho názoru v súlade so zákonom. Vlastný výklad príslušnej právnej úpravy sťažovateľ do kasačnej sťažnosti nezahrnul. Kasačný súd v podmienkach takto (neúplne) formulovaných kasačných námietok nepovažoval za opodstatnené rozvíjať sťažovateľom naznačené tézy a zaujímať k nim komplexnejšie stanovisko.

37. Úlohou kasačného súdu bolo podrobiť hodnoteniu právne posúdenie veci (postupu a rozhodnutia žalovaného) správnym súdom a vyjadrenia jeho právnych úvah v odôvodnení kasačnou sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Vo vzťahu k skutkovým zisteniam sa kasačný súd obmedzuje na overenie, či správnymi orgánmi a správnym súdom zistený skutkový stav zodpovedá obsahu spisu (vykonanému dokazovaniu) a či preskúmané rozhodnutia obsahujú dostatok skutkových dôvodov vo vzťahu k vyvodeným právnym záverom. Vo vzťahu k týmto námietkam kasačný súd poukazuje na to, že súd nie je povinný domýšľať dôvody miesto účastníka, ktorý sám je povinný preukázať svoje tvrdenia dôveryhodným spôsobom. Súd nie je povinný ani nahrádzať povinnosť účastníka súdneho konania a vyhľadávať argumenty alebo dôkazy, ktoré potvrdzujú účastníkom tvrdené avšak ničím nepreukázané

skutočnosti. Doplnenie chýbajúcej argumentácie alebo benevolencia uvedeného nedostatku by zo strany kasačného súdu znamenala porušenie princípu rovnosti účastníkov konania (§ 5 ods. 9 SSP) (pozri tiež bod 70 rozsudku Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 4Svk/3/2024 z 11.12.2024).

38. Pokiaľ totiž účastník tvrdí, že došlo zo strany orgánov verejnej správy k pochybeniam, je povinný uvedené tvrdenie dať do logického súvisu s potenciálnym následkom - nezákonnosťou rozhodnutia právneho orgánu. Bolo by preto podľa názoru kasačného súdu nad rámec potrebného odôvodnenia zaoberať sa podrobnejšie námietkami sťažovateľa k vadám vymenovaným v kasačnej sťažnosti (ako je vyššie uvedené) bez potrebného obsahu.

39. Pokiaľ sťažovateľ odôvodnil kasačnú sťažnosť nesprávnosťou právneho posúdenia veci správnym súdom, potom v spojitosti s vyššie uvedeným vysvetlením bolo nevyhnutné konštatovať, že sťažovateľom tvrdený nedostatok rozsudku správneho súdu bol v kasačnej sťažnosti uvádzaný bez priamej korelácie s právnym výkladom zodpovedajúcim na vec sa vzťahujúcej právnej úprave. Len samotné tvrdenia poukazujúce na dôvod kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 písm. g) SSP bez opory v potrebnej argumentácii nepostačovalo na prisvedčenie kasačným námietkam.

40. Úlohou najvyššieho správneho súdu v kasačnom konaní je primárne preskúmať zákonnosť postupu a rozsudku správneho súdu, nie v druhom stupni súdnictva od počiatku preskúmať postup a rozhodnutia správnych orgánov. V kasačnom konaní by preto mal sťažovateľ adresne a čo najpresnejšie pomenúvať nedostatky v konaní a v právnych úvahách správneho súdu, tieto zrozumiteľne a v konkrétnej rovine konfrontovať s pozitívno-právnou úpravou, resp. ustálenou rozhodovacou praxou kasačného súdu, formulovať alternatívny právny výklad (ak sa nestotožnil s právnymi závermi správneho súdu), resp. čo najpresvedčivejšie prezentovať najvyššiemu správne súdu argumentáciu v prospech správnosti ním prezentovaného názoru. Kasačná sťažnosť žalobcu tieto podmienky a predpoklady spĺňa len v minimálnej miere (pozri tiež bod 72 rozsudku Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 4Svk/3/2024 z 11.12.2024).

41. Kasačný súd pripomína, že účelom zákona EIA je najmä včasne a účinne zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia a prispieť k integrácii environmentálnych aspektov do prípravy a schvaľovania strategických dokumentov so zreteľom na podporu trvalo udržateľného rozvoja, zistiť, opísať a vyhodnotiť priame a nepriame vplyvy navrhovaného strategického dokumentu a navrhovanej činnosti na životné prostredie, určiť opatrenia, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie životného prostredia alebo zabránia poškodzovaniu životného prostredia, získať odborný podklad na schválenie strategického dokumentu a na vydanie rozhodnutia o povolení činnosti podľa osobitných predpisov.

42. Vychádzajúc z vyššie opísaného účelu zákona EIA i z dikcie jeho ustanovení vplyvom na životné prostredie sa rozumie akýkoľvek priamy alebo nepriamy vplyv na životné prostredie vrátane vplyvu na zdravie ľudí, flóru, faunu, biodiverzitu, pôdu, klímu, ovzdušie, vodu, krajinu, prírodné lokality, hmotný majetok, kultúrne dedičstvo a vzájomné pôsobenie medzi týmito faktormi. Posudzovanie vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny je postup, v priebehu ktorého sa hodnotia pravdepodobné vplyvy navrhovanej činnosti alebo jej zmeny na životné prostredie vrátane vplyvov na zdravie ľudí.

43. Ako vyplýva z administratívneho spisu, v konaní boli správnym v prvom stupni konajúcim správnym orgánom verejnosti štandardným spôsobom sprístupnené relevantné informácie o zámere predmetnej navrhovanej činnosti. Verejnosť neprejavila záujem na navrhovanej činnosti v zmysle § 24 ods. 3 zákona EIA a písomné stanovisko k zámeru podľa § 23 ods. 4 zákona EIA nedoručil v zákonom stanovenej lehote žiaden subjekt.

44. Sťažovateľ svoje právo ako účastník uplatnil v konaní pred druhostupňovým správnym orgánom, keď sťažovateľ v postavení verejnosti podal odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu. Žalovaný na jednotlivé námietky sťažovateľa reagoval a vysporiadal sa s nimi v odôvodnení svojho rozhodnutia. Sťažovateľovi ako účastníkovi konania bolo doručené rozhodnutie o odvolaní, ktoré napadol všeobecnou správnou žalobou na súde.

45. Možno preto zhrnúť, že žalobcovi v intenciách hore uvedeného nebolo upreté žiadne z jeho procesných oprávnení ako účastníka konania, jeho kritika, že správne orgány zľahčovali jeho úlohu reprezentanta dotknutej verejnosti a z toho vyplývajúce postavenie účastníka konania o posudzovaní nebola opodstatnená.

46. Kasačný súd sa nestotožnil s námietkami sťažovateľa, ktoré sťažovateľ dostatočne nekonkretizoval a zostali bez materiálnej argumentácie, ktorá by pôsobila proti logickým záverom rozsudku napadnutého kasačnou sťažnosťou. Všeobecné a nekonkrétne námietky uvedené v kasačnej sťažnosti (opísané v tretej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia) nepostačujú na konštatovanie nesprávnosti právnych záverov správneho súdu.

47. Pri posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny v zmysle zákona EIA sa hodnotia pravdepodobne vplyvy navrhovanej činnosti alebo jej zmeny na životné prostredie vrátane vplyvov na zdravie ľudí. Pri všetkých fázach postupu je zabezpečená účasť verejnosti a dotknutých orgánov. Správny orgán nehodnotí navrhovanú činnosť z hľadiska potreby posudzovania jej vplyvov na životné prostredie svojvoľne, ale vychádza vždy zo stanovísk zabezpečených na základe zákona. Úlohou správneho orgánu je teda zadovážiť podklady, na základe nich spoľahlivo zistiť skutkový stav a ten náležite po právnej stránke zhodnotiť.

48. Zisťovacie konanie je konaním v rámci procesu EIA, ktorého cieľom je zistiť, či navrhovaná činnosť alebo jej zmena má alebo nemá byť predmetom posudzovania vplyvov, tzv. povinného posudzovania. Orgán príslušný konať o EIA zašle povoľujúcemu a dotknutému orgánu a dotknutej obci (v prípade zámeru aj rezortnému orgánu) a zverejní zámer/oznámenie o zmene na svojom webovom sídle v zákonom určených lehotách, pričom upozorní vyššie uvedené inštitúcie, že ide o zámer/oznámenie o zmene podliehajúce zisťovaciemu konaniu. Zároveň ich požiada o vyjadrenie, či požadujú, alebo nepožadujú posudzovať navrhovanú činnosť alebo jej zmenu podľa zákona. Pri rozhodovaní o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa zákona EIA, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10 zákona EIA. Príslušný orgán prihliada na doručené stanoviská rezortného orgánu, povoľujúceho orgánu, dotknutého orgánu, dotknutej obce a verejnosti, pokiaľ zaslali odôvodnené písomné stanovisko. Ak rezortný orgán, povoľujúci orgán, dotknutý orgán a dotknutá obec nedoručia písomné stanovisko v uvedenej lehote, tak sa považuje stanovisko za súhlasné. Na stanovisko verejnosti doručené po lehote sa nemusí prihliadnuť. Pokiaľ príslušný orgán vychádzajúc zo zadovaných podkladov dospeje k záveru, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nebude posudzovať podľa zákona EIA, ukončí posudzovanie a vydá rozhodnutie zo zisťovacieho konania, ktoré obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie. Na základe rozhodnutia zo zisťovacieho konania je potom navrhovateľ oprávnený podať návrh na začatie povoľovacieho procesu podľa osobitných predpisov (napr. o územné rozhodnutie a stavebné povolenie (pozri tiež bod 79 rozsudku Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 4Svk/3/2024 z 11.12.2024).

49. Ako vyplýva z administratívneho spisu, v rámci zisťovacieho konania boli správne orgánu rozhodujúcemu v prvom stupni doručené súhlasné stanoviská od Okresného úradu Čadca, odboru starostlivosti o životné prostredie, úseku štátnej vodnej správy. Rovnako súhlasné stanovisko doručil Regionálny úrad verejného zdravotníctva so sídlom v Čadci, ktorý upozornil na povinnosť rešpektovania a dodržiavania platnej legislatívy vychádzajúcej zo zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia v znení neskorších predpisov a s ním súvisiacimi predpismi. Tieto pripomienky prvostupňový správny orgán zohľadnil vo výrokovej časti svojho rozhodnutia. Ostatné subjekty neuplatnili svoje pripomienky v zákonom stanovenej lehote, čo sa podľa § 23 ods. 4 zákona EIA považovalo za súhlasné stanovisko.

50. Od správneho orgánu nemožno žiadať, aby rozhodoval na základe neexistujúcich podkladov, resp. takých, ktoré z procesného hľadiska nie je možné vykonať (napr. zaslané po zákonnej lehote), alebo ktoré sú v čase rozhodovania nedostupné. Len preto, že nebolo rozhodnuté podľa predstáv sťažovateľa, nemožno hľadiť na rozhodnutia vydané na základe k navrhovanej činnosti súhlasných podkladov ako na rozhodnutie nezákonné, upierajúce právo sťažovateľom zastupovanej dotknutej verejnosti na priaznivé životné prostredie.

51. V prvostupňovom správnom rozhodnutí boli podľa § 29 ods. 13 zákona EIA určené podmienky na eliminovanie alebo zmiernenie vplyvu navrhovanej činnosti na životné prostredie. V odôvodnení rozhodnutia sa zároveň konštatovalo, že negatívne vplyvy navrhovaného variantu sa prejavujú v čase jeho prevádzkovania. Vplyvy dosahujú lokálny význam s malou plošnou pôsobnosťou. V období prevádzkovania na zber ostatných odpadov nie sú predpoklady na vznik významných negatívnych dopadov na obyvateľstvo a vznik významných nepriaznivých vplyvov na zložky životného prostredia dotknutého územia.

52. Navrhovaná činnosť alebo zmena navrhovanej činnosti spočíva zväčša v realizácii stavieb, iných zariadení, realizačného zámeru alebo v inom zásahu do prírodného prostredia alebo do krajiny meniaci fyzické aspekty lokality. Zákon EIA vyžaduje, aby výroková časť rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, okrem náležitostí ustanovených všeobecným predpisom o správnom konaní, obsahovala určenie, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona. Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie. Kasačný súd po posúdení rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov v intenciách výhrad sťažovateľa nemohol jeho tvrdeniam prisvedčiť a konštatoval, že výroky oboch rozhodnutí ako aj konanie zamerané na zadováženie podkladov od účastníkov konania a ostatných

subjektov v zmysle zákona o EIA, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutí ukončujúcimi predmetné zisťovacie konanie, boli z hľadiska vyššie uvedeného bez pochybení a bez rozporu so zákonom.

53. Pokiaľ sťažovateľ poukazoval na ustanovenie § 12 zákona č. 17/1992 Zb., ktoré správny súd neaplikoval, čím odôvodňoval nepreskúmateľnosť a súčasne svojvoľnosť rozsudku správneho súdu, je nutné uviesť, že sťažovateľom uvádzané zákonné ustanovenie nemá normotvornú povahu. Jeho dikcia predpokladá právnu úpravu určujúcu medzné hodnoty prípustnej miery znečisťovania životného prostredia. V takto formulovanej námietke nemožno preto dostatočne identifikovať základný predpoklad žalobnej legitímácie oprávňujúcej podať správnu žalobu zainteresovanou verejnosťou v zmysle § 178 ods. 3 SSP - porušenie verejného záujmu v oblasti životného prostredia. Dotyk s právnou sférou sťažovateľa by mohol byť zrejmy len s poukazom na konkrétne medzné hodnoty, ktorých prekročenie by bolo spôsobilé ohroziť zdravie ľudí, ohrozovali by sa ním by ďalšie organizmy alebo ostatné zložky životného prostredia. Kasačný súd podotýka, že dotknuté orgány, ktorých úlohou je tiež venovať pozornosť aspektom životného prostredia, po oboznámení sa s predmetnou navrhovanou činnosťou nezaujali v administratívnom konaní záporné stanoviská.

54. Pokiaľ sťažovateľ namietal takéto nedostatky, ktoré podľa jeho názoru spôsobili nepreskúmateľnosť rozsudku, kasačný súd nepovažoval tieto námietky za dôvodné. V odôvodnení prvostupňového rozhodnutia bol podrobne opísaný charakter plánovanej činnosti aj predpokladané vplyvy tejto navrhovanej činnosti na životné prostredie a návrh opatrení na ich zmiernenie. Rozsudok správneho súdu ako celok nemožno považovať za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, jeho odôvodnenie obsahuje dostatočné odborné argumenty vysvetľujúce právny názor súdu na žalobné námietky a zároveň poskytuje dostatočný základ na jeho vecné preskúmanie v kasačnom konaní.

55. Námietky sťažovateľa sú v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne opísané, pričom je zrejmé, že sa správny súd nimi zaoberal a zrozumiteľne sa s nimi vysporiadal. Súd hodnotí odôvodnenie rozhodnutia správneho súdu (rovnako aj správneho orgánu) len v miere jeho potrebnej (dostatočnej) argumentačnej kvality a interpretačnej schopnosti, na základe akých logických úsudkov a zvážení všetkých dôkazov správny súd vydal meritórne rozhodnutie.

56. I keď z pohľadu účastníka konania by mohlo každé rozhodnutie vykazovať vyššie kvalitatívne i kvantitatívne parametre, z aspektu nárokov na preskúmateľnosť kasačný súd napadnutý rozsudok nepovažuje za odôvodnený spôsobom, ktorým by bol porušený § 139 ods. 2 SSP a nevzhliadol ani dôvod pre konštatovanie, že z dôvodu nedostatkov odôvodnenia napadnutého rozsudku správny súd porušil zákon tým, že vec nesprávne právne posúdil (dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP).

57. Pokiaľ sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spomína nedostatok procesného postupu správneho orgánu nevykonaním konzultácií podľa § 63 zákona EIA, kasačný súd poukazuje na východiská uvedené v rozsudku sp. zn. 3Svk/4/2023 zo dňa 28. marca 2024, v ktorom sa uvádza, že úvodné ustanovenia novely č. 2014/52/EÚ smernice EIA, konzultácie v zisťovacom konaní len odporúčajú ako „dobrý správny postup“ (bod 29.). Vzhľadom na to, že zákon EIA a ani smernica EIA v zisťovacom konaní výslovne nepredpokladajú vykonanie konzultácií, ktoré sú až inštitútom posudzovania vplyvov na životné prostredie v prípade, že príslušný orgán tieto v zisťovacom konaní nevykonal, nemožno uvedené považovať za nezákonný postup. Konzultácie v zmysle § 63 zákona EIA sú v dispozícii konajúceho správneho orgánu, ktorý v konkrétnom prípade na základe správneho uváženia zváži vhodnosť ich vykonania. Uvedené závery z ústavnoprávneho hľadiska preskúmal aj ústavný súd (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 472/2024 zo dňa 3. októbra 2024).

58. Dotknutá verejnosť zastupovaná sťažovateľom bola informovaná zákonom EIA očakávaným spôsobom. Príslušné informácie boli zverejnené na webovom sídle MŽP SR: <https://www.enviroportal.sk/sk/eia/detail/prevadzka-na-zber-ostatnych-odpadov-cadca> podzavoz-, zároveň na svojom webovom sídle a úradnej tabuli. Mesto Čadca ako dotknutá obec informovala verejnosť podľa § 23 ods. 3 zákona EIA o zámere navrhovanej činnosti na svojej úradnej tabuli od 08.04.2021 do 30.04.2021 a zároveň oznámila, kde a kedy možno do zámeru nahliadnuť.

59. Kasačný súd konštatoval splnenie podmienok potrebných na riadne uplatnenie práv účastníka konania. V intenciách práva účastníka sťažovateľovi bolo umožnené vyjadriť sa ku konaniu, k podkladom pre rozhodnutie, prípadne navrhnúť dôkazy. Sťažovateľovi nebolo nijako bránené konať za dotknutú verejnosť rovnoprávne s ostatnými účastníkmi administratívneho konania.

60. Kasačný súd dodáva, že sa stotožňuje s východiskovými myšlienkami vyslovenými najvyššími súdnymi autoritami, na ktoré sťažovateľ v kasačnej sťažnosti poukazoval odkazujúc na rozhodnutia Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR. Je však zároveň nutné konštatovať, že citované právne vety ponechal sťažovateľ bez vysvetlenia spojitosti s rozsudkom napadnutým kasačnou sťažnosťou.

61. K návrhu sťažovateľa na prerušenie konania a položenie prejudiciálnej otázky SD EÚ kasačný súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 4Svk/3/2024 z 11.12.2024 ako aj jemu predchádzajúce rozhodnutie sp. zn. 4Svk/60/2022 zo dňa 30. júla 2024. K požiadavke sťažovateľa na formulovanie prejudiciálnej otázky kasačný súd uvádza, že vzhľadom na skutočnosť, že proti rozhodnutiam kasačného súdu zákon nepripúšťa opravné prostriedky (okrem ústavnej sťažnosti), vzťahuje sa naň čl. 267 ods. 3 ZF EÚ, podľa ktorého ak sa otázka platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Únie položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je tento súdny orgán povinný obrátiť sa na Súdny dvor Európskej únie. Súdny dvor však už opakovane vyslovil, že čl. 267 ods. 1 ZF EÚ mu neumožňuje uplatniť predpisy Únie na konkrétny prípad, ale môže sa iba vyjadriť k výkladu zmlúv a aktov prijatých inštitúciami Únie (napr. rozsudok z 21. júna 2017, C-621/15, W. a iní, ods. 39 a 40). (viď rozsudok Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 7Svk/19/2021 z 29. marca 2023).

62. Kasačný súd má na pamäti, že predmetom prejudiciálnej otázky podľa čl. 267 ZF EÚ nemôže byť otázka, či bolo správne aplikované právo Európskej únie v konkrétnej veci. Poukazujúc aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA zo 6. októbra 2021, C-561/19, v zmysle ktorého: „článok 267 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorého rozhodnutia nemožno napadnúť súdnym prostriedkom nápravy podľa vnútroštátneho práva, je povinný predložiť Súdnemu dvoru otázku týkajúcu sa výkladu práva Únie, ktorá bola pred ním nastolená, pokiaľ nekonštatuje, že táto otázka nie je relevantná alebo že predmetné ustanovenie práva Únie už bolo predmetom výkladu zo strany Súdneho dvora, alebo že správny výklad práva Únie je taký jasný, že nie je priestor na žiadne dôvodné pochybnosti, kasačný súd v prejednávanej veci nepredložil Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálne otázky. Prvá žalobcom formulovaná otázka (zneužitie práva) nekorešponduje s tu prejednanou vecou, nakoľko správny súd správnu žalobu meritórne prejednal. Druhá žalobcom položená otázka, či neaplikácia prevzatých právne záväzných aktov EÚ vo veci posudzovania vplyvov na životné prostredie je v súlade s právom EÚ bola náležite posúdená tak správnymi orgánmi ako aj správnym súdom. Z rozhodnutia správneho súdu je zrejmé, prečo dospel k záveru o tom, že správne orgány v súlade so zákonom rozhodli o tom, že navrhovaná činnosť sa nebude posudzovať podľa zákona EIA. Správne orgány v súlade s § 24 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z. poskytli verejnosti všetky relevantné informácie, čo preukázal samotný sťažovateľ, ktorý do správneho konania vstúpil v postavení dotknutej verejnosti a následne s ním bolo konané so všetkými s tým súvisiacimi procesnými právami a pravidlami. Rovnako poukaz žalobcu na nedostatočný eurokonformný výklad jednotlivých inštitútov ako aj priamu účinnosť smernice EIA súd vyhodnotil ako neopodstatnený a navyše žalobcom bližšie neodôvodnený. Za týchto okolností kasačný súd dospel k záveru, že nie je povinný iniciovať konanie pred Súdnym dvorom Európskej únie v režime článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Z ďalších sťažovateľom navrhnutých prejudiciálnych otázok pod písmenami e) až i) nie je zrejmé, s akým konkrétnym obsahom noriem práva Európskej únie by mal kolidovať výklad zaujatý v tu prerokovanej veci orgánmi verejnej správy a správnym súdom. Uvedené nevyplýva ani zo sťažovateľovej argumentácie rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie č. C-416/10 z 15.1.2013, ktorú v kasačnej sťažnosti uviedol. Pokiaľ ide o otázky smerujúce k smernici o vodách zrejme mal sťažovateľ na mysli smernicu 2000/60/ES Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva, skrátene nazývaná rámcová smernica o vode (RSV) a otázky k smernici 2011/92/EÚ zo dňa 13.12.2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie, preskúmané rozhodnutie vôbec nie je založené na aplikácii ustanovení o posudzovaní vplyvov na životné prostredie ani ustanovení o vodách. Za týchto okolností kasačný súd dospel k záveru, že nie je daný dôvod na iniciovanie konania pred Súdnym dvorom Európskej únie v režime článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Za týchto okolností kasačný súd dospel k záveru, že nie je povinný iniciovať konanie pred Súdnym dvorom Európskej únie v režime článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

63. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov kasačný súd dospel k názoru, že sa správny súd posudzovanou vecou zaoberal dôsledne. Vysporiadal sa s podstatnými námietkami sťažovateľa a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil, pričom dospel k správny a nepochybným záverom o zákonnosti preskúmaného rozhodnutia. Na základe uvedených zistení kasačný súd nepovažuje sťažnostné body kasačnej sťažnosti za opodstatnené, a preto podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

64. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu podľa § 167 v spojení s § 467 ods. 1 SSP nepriznal a žalovanému ich náhrada nevyplýva zo zákona. Kasačný súd nepriznal trovy konania ani ďalším účastníkom konania, keďže súdom im neboli uložené žiadne povinnosti a súd ani nezhliadol dôvody

hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mali byť trovy konania ďalším účastníkom konania v zmysle § 169 SSP priznané.

65. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom kasačného súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 463 SSP a § 139 ods. 4 SSP).

Od správneho orgánu nemožno žiadať, aby rozhodoval na základe neexistujúcich podkladov, resp. takých, ktoré z procesného hľadiska nie je možné vykonať (napr. zaslané po zákonnej lehote), alebo ktoré sú v čase rozhodovania nedostupné. Len preto, že nebolo rozhodnuté podľa predstáv sťažovateľa, nemožno hľadiť na rozhodnutia vydané na základe k navrhovanej činnosti súhlasných podkladov ako na rozhodnutie nezákonné, upierajúce právo sťažovateľom zastupovanej dotknutej verejnosti na priaznivé životné prostredie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.